

DE ZIN VAN DE BEVERKEVER

Oscar Vorst

vorst@xs4all.nl

Natuurlijk kende ik, al vele jaren keverfanaat, de opmerkelijke geschiedenis van de beverluis *Platypsyllus castoris*, en wist dus hoe deze soort in september 1869 voor het eerst beschreven werd in het wetenschappelijk tijdschrift *Petites Nouvelles Entomologiques* door Coenraad Ritsema, de latere conservator der insecten van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, thans Naturalis, te Leiden, aan de hand van een tiental parasieten hem als bevervlooien toegezonden door Dr. A.A. van Bemmelen, directeur van de Zoölogische Tuin te Rotterdam, welke op een gestorven bever *Castor fiber* gevangen waren,

Figuur 1. Een Nederlandse beverluis *Platypsyllus castoris*.

en dat Ritsema weliswaar bij vluchtige beschouwing dacht met een luis van doen te hebben, 'daar hun lichaam niet gelijk alle tot nu toe beschreven vlooijen, van terzijde, maar zoo als bij de luizen het geval is, van boven naar beneden platgedrukt is', maar uiteindelijk meende dat het een zeer afwijkend vertegenwoordiger van de orde der vlooien Siphonaptera betrof, zich hierbij baserend op een nauwkeuriger beschouwing met het microscoop, daarbij constaterend dat 'aan de voet des zuigers gelede palpen voorkomen, de tarsen uit vijf leedjens bestaan, waarvan de laatste twee diep ingesneden klauwtjens draagt', zo afwijkend zelfs dat hij vermeldde dat het door hem opgerichte genus *Platypsyllus* 'misschien niet in de familie der Pulicidae, tot nu toe de eenige van genoemde orde' opgenomen kan worden,

en dat de Britse entomoloog John O. Westwood slechts twee weken later het zelfde diertje onder de vrijwel identieke naam *Platypsyllus castorinus* publiceerde in de Entomologist's Monthly Magazine, en hier bovendien een geheel nieuwe insectenorde voor oprichtte: Achreioptera genaamd,

en dat het vervolgens de scherpzinnigheid was van de gevierde Amerikaanse entomoloog John LeConte, in 1871 op bezoek in Europa in de gelegenheid Westwood's exemplaren aan een vluchtig onderzoek te onderwerpen, en die later Ritsema's preparaten beschikbaar had voor een uitgebreidere studie, in 1872 resulterend in een publicatie getiteld 'On Platypsyllidae, a new family of Coleoptera', die de geruststellende waarheid, namelijk dat het hier een ongewone kever betreft, aan het licht bracht, welke later - in 1888 - door de ontdekking van de larve door G.H. Horn kon worden bevestigd,

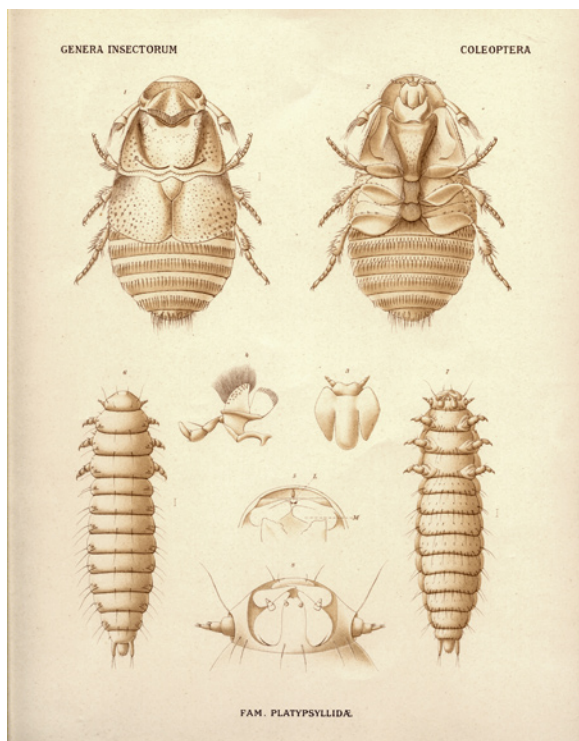
FOTO OSCAR VORST

Figuur 2. Biesbosch, Bovenhennip, april 2007: Is hier een beverluis langs geweest?

en dat het dier, zowel als larve en als volwassen kever als een luis in de pels van bevers leeft.

Dat alles dacht ik toen mij voor het eerst een exemplaar van dit merkwaardig dier, afkomstig van een in de Geldersche Poort verongelukte bever, onder ogen kwam, dat en niet minder, en ik glimlachte: welkom thuis.

Figuur 3. Plaat met larven en imago's van de beverluis uit Genera Insectorum afl. 41 (Desneux 1906).